

694

**Besluit van 24 december 1986, houdende
beperking kring verzekerden Ziekenfondswet
(Besluit beperking kring verzekerden
Ziekenfondswet)**

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 11 november 1986, DGVGZ/VTA/VZ/VV, nr. 36172;

Gelet op artikel 3, negende lid, van de Ziekenfondswet ;

Gehoord de Ziekenfondsraad (adviezen van 2 april 1986 nr. SVV/VERZ/4670, 26 juni 1986, nr. SVV/VERZ/17 832 en 8 augustus 1986 nr. JA/16 386);

De Raad van State gehoord (advies van 19 december 1986 nr. W13.86.0589);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 23 december 1986, DGVGZ/VTA/VZ/VV, nr. 36850;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

Van de verzekering ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347) zijn uitgezonderd:

a. degene die loon of uitkering ontvangt, in aanvulling op een uitkering op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492), en die niet uit hoofde van laatstgenoemde uitkering verzekerd is of wordt ingevolge de Ziekenfondswet;

b. degene die bij of krachtens artikel 7 van de Ziektewet (Stb. 1967, 473) als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd met ingang van de dag nadat dat artikel een jaar op hem van toepassing is of zoveel eerder als de werkloosheidsuitkering is gedaald tot minder dan 70% van het dagloon, en die zijn woonplaats heeft buiten het Rijk, op het grondgebied van een staat waar hij noch krachtens de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen, noch krachtens een verdrag recht heeft op verstrekkingen, welke in beginsel worden verleend ten laste van de Algemene Kas bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet;

c. degene die bij of krachtens artikel 8a, van de Ziektewet als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd en die zijn woonplaats heeft buiten het Rijk, op het grondgebied van een staat waar hij noch krachtens de Verordening van de Raad van de Europese Gemeenschappen, noch krachtens een verdrag recht heeft op verstrekkingen welke in beginsel worden verleend ten laste van de Algemene Kas bedoeld in artikel 71 van de Ziekenfondswet.

Artikel 2

1. Van de verzekering ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet zijn uitgezonderd:

a. degene die bij of krachtens artikel 7 van de Ziektewet als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd en die uit hoofde van de dienstbetrekking ter zake van de beëindiging waarvan hij recht heeft op een uitkering op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Werkloosheidswet (Stb. 1986, 566), overeengekomen vaste, naar tijdsruimte en in geld vastgestelde inkomsten ontvangt, indien deze inkomsten tezamen met de uitkering ingevolge de Werkloosheidswet op jaarbasis meer bedragen dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag en indien 75% van het dagloon waarnaar zijn uitkering ingevolge de Werkloosheidswet wordt berekend – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet;

b. degene die bij of krachtens artikel 8a, van de Ziektewet als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd en die uit hoofde van de dienstbetrekking waarin hij niet meer of nog slechts ten dele werkzaam is vanwege de arbeidsongeschiktheid ter zake waarvan hij recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering op grond van de verplichte verzekering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering, overeengekomen vaste, naar tijdsruimte en in geld vastgestelde inkomsten of invaliditeitspensioen ontvangt, indien deze inkomsten en dit pensioen tezamen met de arbeidsongeschiktheidsuitkering op jaarbasis meer bedragen dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag en indien 80% van het dagloon waarnaar die arbeidsongeschiktheidsuitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering wordt berekend – herleid tot jaarloon – meer bedraagt dan het in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet genoemde bedrag, tenzij hij op de dag, voorafgaande aan die, waarop dit het geval is, verplicht verzekerd was op grond van de Ziekenfondswet.

c. degene die bij of krachtens artikel 8a van de Ziektewet als werknemer in de zin van die wet wordt beschouwd, en die deelneemt, dan wel op de dag, voorafgaande aan de dag waarop dat artikel op hem van toepassing werd, deelnam aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren, bedoeld in artikel 4, zestiende lid, onder b, van de Ziekenfondswet.

2. Bij de toepassing van het eerste lid, onder a en b, wordt tot het einde van een kalenderjaar geen rekening gehouden met wijzigingen van het dagloon, welke na 1 november van het voorafgaande kalenderjaar plaatsvinden of hebben plaatsgevonden.

3. Ten aanzien van de in het eerste lid, onder a, bedoelde persoon die recht heeft op een vervolguitkering ingevolge de Werkloosheidswet wordt voor de toepassing van dat lid onder zijn dagloon verstaan, het dagloon waarnaar voor hem de loondervingsuitkering ingevolge die wet zou zijn berekend indien de duur van die uitkering nog niet zou zijn verstreken.

4. Dit artikel vervalt met ingang van 1 april 1989.

Artikel 3

Het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1985, 468) wordt ingetrokken.

Artikel 4

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop de Wet premieheffing over uitkeringen (Stb. 1986, 639) in werking treedt.

Artikel 5

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur.

Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 januari 1987 nr. 8

Dit besluit kan worden aangehaald als het Besluit beperking kring verzekerden Ziekenfondswet.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

's-Gravenhage, 24 december 1986

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman

Uitgegeven de *dertigste* december 1986

De Minister van Justitie,
F. Korthals Altes

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Het onderhavige besluit steunt op artikel 3, negende lid, van de Ziekenfondswet (Stb. 1986, 347), waarin de bevoegdheid is geregeld om bij algemene maatregel van bestuur groepen van personen aan te wijzen, die van de verzekeringsplicht ingevolge de Ziekenfondswet worden uitgezonderd.

De eerste groep die wordt uitgezonderd betreft personen die in beginsel niet behoren tot de kring van verzekerden ingevolge de Ziekenfondswet maar die door een min of meer incidentele betaling daarin terecht zouden komen (artikel 1, onder a). De tweede groep vormen personen die bij een ziekenfondsverzekering geen belang hebben doordat zij in een veraf gelegen land wonen (artikel 1, onder b en c). De derde groep zijn rechthebbenden op grond van een WAO- of WWV-uitkering die in afwachting van de besluitvorming omtrent het d.d. 29 april 1985 gevraagde advies aan de Ziekenfondsraad ter zake van de samentelling van inkomensbestanddelen met betrekking tot de beoordeling van de premiebetaling en de verzekeringsplicht op grond van een daartoe geuite wens van het parlement zijn uitgezonderd van de verplichte verzekering op grond van die uitkering (artikel 2). De strekking van de in artikel 1, onder a, en in artikel 2 van dit besluit opgenomen bepalingen is overeenkomstig hetgeen terzake werd geadviseerd door de Ziekenfondsraad (advies van 8 augustus 1986, nr. JA/16386), zij het dat de Raad adviseerde de uitzondering van de in artikel 1, onder a, van dit besluit genoemde categorie van personen in de Ziekenfondswet op te nemen. Tot dit laatste is om wetsystematische redenen niet overgegaan. Het bepaalde in artikel 1, onder b en c, van dit besluit betreft de handhaving van de voor de daarin genoemde categorieën van personen bestaande situatie waaromtrent de Ziekenfondsraad niet expliciet heeft geadviseerd.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1, onder a

Het wordt ongewenst geacht dat categorieën van personen wier sociale verzekeringsuitkering bij ziekte of arbeidsongeschiktheid op een zodanig hoog niveau is dat zij niet behoren tot de kring van verzekerden ingevolge de Ziekenfondswet toch verplicht verzekerd zouden worden uitsluitend op grond van aan hen in aanvulling op die loondervingsuitkering gegeven loon of uitkering (tegen de daarover geringe premie). Op deze situatie had het Besluit van 31 juli 1985 (Stb. 468) houdende beperking kring verzekerden Ziekenfondswet reeds betrekking. In verband met de wijziging bij de Wet premieheffing over uitkeringen (Stb. 1986, 639) van artikel 3, eerste lid, onder a, sub 2^e, van de Ziekenfondswet kan zich deze situatie niet meer voordoen bij rechthebbenden op een uitkering ingevolge de Ziektewet (Stb. 1967, 473). Immers artikel 3, eerste lid, onder a, van de Ziekenfondswet verbindt een verzekeringsplicht aan het ontvangen van loon, waaronder dient te worden begrepen loon uit dienstbetrekking en uitkeringen ingevolge een aantal sociale verzekeringswetten. Wanneer op de dag voorafgaande aan de ingangsdatum van een uitkering ingevolge de Ziektewet echter geen verzekeringsplicht bestond als gevolg van loongrensoverschrijding, geldt ingevolge artikel 3, eerste lid, onder a, sub 2^e, van de Ziekenfondswet die verzekeringsplicht niet met betrekking tot het ontvangen ziekengeld en evenmin met betrekking tot eventueel door zodanige personen ontvangen (aanvullend) loon uit dienstbetrekking. Omdat een overeenkomstige bepaling zoals hiervoor vermeld ten aanzien van rechthebbenden op een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (Stb. 1977, 492) niet in Ziekenfondswet is voorzien dient in het onderhavige besluit een desbetreffende regeling te worden opgenomen, als gevolg hiervan kan het voormelde besluit van 31 juli 1985 thans vervallen.

Artikel 1, onder b en c

Zoals voorheen in het Aanwijzingsbesluit verplicht-verzekerden Ziekenfondswet (Stb. 1965, 638) (Aanwijzingsbesluit) geregeld was ten aanzien van rechthebbenden op een uitkering ingevolge de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering dienen werknemers in de zin der Ziektewet, die een uitkering ontvangen met een min of meer permanent karakter niet onder de verplichte verzekering ingevolge de Ziekenfondswet te vallen wanneer zij buiten Nederland woonachtig zijn, in een land waarmee Nederland geen internationale regeling ter zake van het verlenen van medische zorg is overeengekomen. In die situatie immers waarbij mag worden aangenomen dat betrokkenen zich niet meer naar Nederland zullen begeven om aan het arbeidsproces deel te nemen, is voor hen het betalen van verzekeringspremie waartegenover geen prestaties kunnen worden ontvangen, niet gerechtvaardigd.

Artikel 2, onder a en b

In afwachting van de besluitvorming op basis van het hiervoor bedoelde advies van de Ziekenfondsraad omtrent de samentelling van inkomensbestanddelen bij de beoordeling van de verzekeringsplicht en de premiebetaling dient de situatie zoals die ten aanzien van rechthebbenden op een WWV-uitkering en een WAO-uitkering geregeld was in artikel 2, eerste en derde lid (oud), van het Aanwijzingsbesluit te worden gehandhaafd. Voor wat betreft personen op wie op grond van artikel 5 van de Invoeringswet stelselherziening sociale zekerheid de Wet Werkloosheidsvoorziening (Stb. 1964, 485) en de daarop berustende bepalingen van toepassing blijven, wordt zulks gerealiseerd door handhaving van de op die categorie van personen betrekking hebbende bepalingen in het Aanwijzingsbesluit (artikel 1, onder e, en artikel 2, eerste lid), terwijl de onderhavige bepalingen ertoe strekken vorenbedoelde situatie te handhaven ten aanzien van rechthebbenden op een WAO-uitkering en rechthebbenden op een uitkering ingevolge de nieuwe Werkloosheidswet.

De periode gedurende welke deze tijdelijke situatie bestaat is gelijkgesteld aan die welke eveneens in afwachting van de besluitvorming naar aanleiding van meergenoemd advies van de Ziekenfondsraad in de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (Stb. 1986, 123) voor andere categorieën van personen is voorzien.

Artikel 2, onder c

De tijdelijke uitzonderingsregeling voor WAO-gerechtigden die deelnemen aan een publiekrechtelijke ziektekostenregeling voor ambtenaren zoals die opgenomen was in artikel 2, negende lid, van het Aanwijzingsbesluit is thans in het onderhavige besluit opgenomen als gevolg van het feit dat de verzekeringplicht van WAO-gerechtigden niet langer gebaseerd is op het Aanwijzingsbesluit maar rechtstreeks voortvloeit uit artikel 3 van de Ziekenfondswet. Bij de inwerkingtreding van de Wet premieheffing op uitkeringen worden zij immers als werknemer in de zin van de Ziektewet beschouwd.

Het onderhavige besluit houdt slechts een herschikking in van reeds bestaande voorschriften. Inhoudelijk worden geen wijzigingen voorgesteld. Evenmin leidt dit besluit tot wijziging van bestuurlijke- of uitvoeringslasten. Uit dereguleringsoogpunt bestaan er derhalve geen bezwaren.

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
L. C. Brinkman